

В період наростаючої комп'ютеризації і віртуалізації суспільного життя, переорієнтації суспільства на матеріальні цінності та втраті національно-етнічних ідентичностей за рахунок процесу глобалізації особливо важливим стає дослідження функціонування сакральних об'єктів, як осередків збереження духовності суспільства. Використання в таких дослідженнях методу анкетування дає змогу переосмислити роль релігійних об'єктів в житті людей, показати їх сильні і слабкі сторони, їх вагу в житті громади та комплексно охарактеризувати громаду, яка до них тяжіє.

ЛІТЕРАТУРА

1. Практикум з соціології / За ред. В.М. Пічі. – Львів: “Магнолія плюс”, 2006. – 368 с.
2. Шаблій О.І. Основи загальної суспільної географії. Підручник. – Львів, 2003. – 444 с.
3. Шевчук Л.Т. Соціальна географія: Навч. посібник. – К.: Знання, 2007. – 349 с.
4. Шевчук Л.Т. Сакральна географія: Навч. посібник. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 1999. – 160 с.

Н.О. НАЗАР

СТАТЕВЕ ВИХОВАННЯ: ВИХОВАННЯ СІМ'ЯНИНА ЧИ ПРОПАГАНДА СЕКСУАЛЬНОЇ РОЗБЕЩЕНОСТІ: МОРАЛЬНИЙ ТА ДЕМОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТИ

В статті розглядається проблема відсутності моральної складової в статевому вихованні сучасної школи та вплив цього явища зокрема на демографічні процеси в суспільстві

В статье рассматривается проблема отсутствия моральной составляющей в половом воспитании в современной школе и влияние этого явления на демографические процессы общества

The article deals with the problem of the lack of moral aspect in sex education in modern school and its influence demographic processes in our society

Основним завданням освіти є виховання здорової гармонійної особистості, а її принцип – науковість і послідовність. Коли ж іде зрада цим принципам у навчальному процесі, тоді це слід кваліфікувати як злочин проти людської гідності та її здоров'я.

Предмет дослідження: підручники та навчальний посібники із предметів ОБЖ та Охорони здоров'я.

Мета дослідження: проаналізувати інформаційне наповнення шкільних програм, шкільних підручників та посібників з предметів ОБЖ та Охорони здоров'я на відповідність цілям освіти.

Щодня ми є свідками того, як у суспільстві зневажається гідність людини на сторінках та екранах ЗМІ. Закон України „Про захист суспільної моралі” [1] є повністю зігнорований зі сторони державних службовців, які покликані реагувати на злочини в цій сфері. За останній час деморалізація просочується також в шкільництво: повна відсутність контролю за поліграфічною продукцією для шкіл, зокрема учнівських щоденників та обкладинок шкільних зошитів, які стали предметами морального розтління дітей.

В Державній Національній програмі „Освіта („Україна ХХІ століття”)” [5] затвердженій ще в 1993 році, визначено стратегічні завдання реформування загальної середньої освіти, зокрема реформування на національних засадах з урахуванням регіональних особливостей і передового світового досвіду; організаційне поєднання навчання і виховання з метою забезпечення розумового, морального, художньо-естетичного, правового, патріотичного та фізичного розвитку дитини, формування здорового способу життя. Попри те, українська школа за роки, що пройшли з часу прийняття програми так і не зазнала реформування: виховання зрілої особистості, яка у своїх вчинках керується високоморальними принципами та цінностями не стоїть на першому місці в навчально-виховному процесі сучасної школи. У навчальному процесі має бути присутні два основних аспекти освіти, зовнішній, який є передачею знань, умінь та технічних прийомів, а також духовна і моральна освіта (виховання), яка займається формуванням характеру. Більше того такі шкільні предмети, як „Валеологія”, що згодом трансформувалася в ОБЖ та Охорону здоров'я [7] вже понад десятиліття є засобами деморалізації учнів з огляду на вміст у них тем статевого виховання, у тому форматі, в якому вони подаються.

Статевість людини, це Божий дар, вимір людського життя, який потрібно знати, плекати, дозрівати в ньому та правильно ним жити. Потребу статевого виховання дуже глибоко усвідомлював український педагог Г. Ващенко, який присвятив окремі питання вихованню у молоді статевої чистоти і стриманості та вихованню чесноти та принциповості. У юнацтва треба виховувати моральну чистоту, свідомість дівочої чи юнацької честі, стриманість, підкорення статевиx почувань принципам моралі. Треба виховувати у молоді свідомість власної людської гідності на основі якої виробляється правдивість, вірність даному слову, чесність [8]. Тому статеve виховання має базуватись на вихованні моральної особистості, реалізація будь-якої іншої моделі, як би гарно не намагалися маскувати їх усякими ширмами толерантності і гуманізму їхні реалізатори та творці, це ніщо інше як дорога до занепаду і запустіння.

В останні роки національна освіта спотворена через відсутність свого духовного і морального виміру. Не даремно етимологія старослов'янського слова „образование” вказувало на внутрішній вимір навчального процесу: сотворення людини за Богом закладеному образу. В сучасному українському суспільстві від боготорницького войовничого атеїзму до секуляризованого розбещення цей процес внаслідок розщеплення отримав лише освіту в розумінні надання знань та інформації [9]. Нажаль й ця інформація, ховаючись за наукову термінологію, має доволі часто цілком антинауковий зміст, і тому окрім деструктивного впливу на особистість та моральної деградації суспільства в цілому, нічого не приносить.

Слід більш детально та уважно подивитись на ту навчальні дисципліни ОБЖ та Охорона здоров'я, що введені Міністерством освіти в шкільну програму. Говорячи про наповнення шкільної програми з предмету „Валеологія” (що присуті є фундаментом існуючих дисциплін) варто зауважити, що навіть подвижник цього вчення Г. Апанасенко, попри свої пропагандистські спрямування має досить багато серйозних і слухних зауваг до статевої освіти в школі, котра зазвичай зведена до вульгарного пропагування та реклами, так званого, „безпечного сексу” [10] і котрий властиво є складовою частиною цих навчальних курсів. За словами автора [10] велику небезпеку масових сексуальних дисфункцій несе запровадження у шкільну програму ранньої статевої освіти, що в свою чергу веде до нівелювання понять і згодом опускається до рівня технічних аспектів інтимного зв'язку, провадить до збочених задоволень статевиx потреб молодого покоління, є проявом збиткової духовності суспільства (не чини перелюбу). Слід зазначити, що у валеології духовність трактується не в релігійному сенсі, а в світському [10]. Наслідки такого „виховання” наразі нашому суспільству обходяться ціною загострення криміногенної ситуації, особливо серед підлітків, збільшенням самогубств, кількістю венеричних недуг, в тому числі СНІДу, і найголовніше неспроможності молоді створити власні повноцінні сім'ї з притаманними функціями. Формальне і відірване від реалій подружньої любові „статеve виховання” стає найновішим і найгіршим прикладом наукового забобону [11].

Ситуація також погіршується „просвітницькою” роботою всякого роду неурядових фондів та фондаций, зокрема на регіональному рівні, для прикладу, Благодійного неурядового фонду „Усі разом” [12], який був заснований у Львові в 1997 році і є членом Мережі проектів Зменшення шкоди Центральної та Східної Європи та Всеукраїнської асоціації Зменшення Шкоди. Проекти цієї неурядової організації фінансуються Міжнародним Фондом „Відродження”, а це чималі гроші, які властиво вкладаються в комплексне розтління нашої молоді. У цій же програмі [12] є сумнозвісні моделі „безпечного сексу”. Колишній президент американської Асоціації сексологів д-р Т. Креншоу, влучно відгукується про творців моделі „безпечного сексу” [13] : „Запитуючи на одній з конференцій по сексології 800 учасників, якби вони зустріли партнера своєї мрії, але хворого на СНІД, то чи вони могли б дозволити собі на сексуальні зносини, покладаючись на захист презервативом. Ніхто з тих людей не підняв руки”. Тоді чому фахівці в цих питаннях намагаються таку поведінку подавати, як істину та ідеал вартіх наслідування несформованій молодій людині? Як слушно зауважує директор громадської організації „Центр Вчительських Ініціатив” Т. Ковригіна [14] метою курсу статевого виховання має бути виховання сім'янина. Без виховання відповідальної особистості, здатної контролювати свої бажання і бути вірним подругом, ми не можемо навчити людей створювати міцні сім'ї. Статеve виховання не обрамлене моральним аспектом, відіграє руйнівну роль. Абсурдним виглядав би педагог, коли б навчав своїх учнів загальнолюдських цінностей таким чином, що красти, це в принципі погано, але, можна красти в рукавицях, щоб не залишити відбитків пальців і не бути заарештованим [14]. Власне цей злочинний за своєю природою принцип і використовується в наших програмах статевого виховання. Т. Ковригіна підсумовує [14]: слід виконувати усі вічні закони, або мати сміливість визнати, що ми – аморальне суспільство. „Центр Вчительських Ініціатив” у свій час провів опитування 600 учнів старших класів, яке показало, що 18% опитаних школярів у віці 15-17

років вже мають досвід сексуального співжиття. Після лекції про сімейні цінності 37% юнаків та 53% дівчат з цього числа виявили готовність припинити сексуальні відносини і зачекати до вступу в шлюб. Той факт, що лише одна лекція заставила по-іншому подивитися в майбутнє і привела до переосмислення своєї поведінки, а властиво зміни ціннісних орієнтирів, показує яким потужним фактором є освіта [14]. За словами В. Сухомлинського: "Багато лих мають своїми коренями те, що людину з дитинства не вчать керувати своїми бажаннями".

Таким чином статевая освіта в школі, яка відповідає моделі „безпечного сексу” і властиво спрямована на формування постійного ринку збуту для фірм виробників контрацепції, котрі фінансують і підтримують такі освітні проекти, є потужним фактором руйнації здоров'я українського народу (таблиця 1) [15].

Шануючи почуття природної сором'язливості читача, уникнемо детального цитування матеріалу підручників присвяченому темам статевого виховання вже із п'ятого класу [16,17,18]. Однак деякі тези навчального посібника для 7-8 класів „Основи безпеки життєдіяльності вбачаємо необхідність процитувати. Так автори пропонуючи учням 8 класу весь спектр контрацепції підсумовують: „Пам'ятайте, що всі засоби контрацепції мають тимчасову дію, вони захищають здоров'я жінки та попереджують небажану вагітність і аборт” [18]. Очевидно незрілою особою матеріал підручника сприймається як догма. Догматичне переконання про те, що презерватив від СНІДу це теж саме, що анальгін від головної болі... Підлітка навчають, що дитина в лоні матері є небажаною, однак аморальна поведінка, яка провадить до вагітності є бажаною, оскільки за словами авторів посібника "ніхто не закликає молодь відмовитися від сексуальних взаємин" [18]. Ось заголовки тем підручника: Бажані способи контрацепції для підлітків. Подаються також детальні інструкції їх використання починаючи від презервативу (ефективність цього засобу від СНІДу за деякими даними до 70% та й то за умови високої якості (ну подумаєш зі ста двадцять-тридцять помре... це ж не мої діти...) закінчуючи ВМЗ. Дивно, невже автори не знають хоч би те, що у Великобританії, де найвищий рівень підліткової контрацепції серед країн кількість підліткових абортів одночасно шокуюча [19].

Таблиця 1.

Фактори впливу на зміну здоров'я населення

№ з/п	Назва факторів та їх кількісна характеристика (осіб)	Роки		
		1993	1999	2004
1	Народжених	561 000	390 000	427 000
2	Депопуляція	180 000	350 000	334 000
3	Хвороби сечостатевої системи	1 520 000	1 886 000	2 153 000
4	Новоутворення	332 000	383 000	406 000
5	Захворювання та розлади психіки	257 000	133 000	231 000
6	Хворі на ВІЛ/СНІД	—	27 000	55 000
7	Позашлюбні народження	73 000	68 000	87 000
8	Засуджені підлітки	15 000	18 000	22 000

Автори розминулись з правдою говорячи про ВМЗ: "переваги цього методу попередження небажаної вагітності досить широко відомі". Тут лише зазначимо: що популярний в СРСР так званий ВМЗ, що в народі мав назву „спіраль” є засобом 100% абортивної дії (а тому не є контрацептивом!), який у 100% користувачок викликав важкі розлади репродуктивного здоров'я в тому числі і вторинне безпліддя, був заборонений і вилучений з обігу зокрема в США з огляду на чисельні судові позови користувачок на фірм виробників [20]. Так, підлітка навчають не шанувати життя ненародженої дитини та нести відповідальність за хвилину її зачаття, але бути рабом власних пристрастей в ілюзії уникнути всіх можливих наслідків (духовних, психічних і фізичних).

Таким чином тексти даних підручників суперечать ст. 32 Основ законодавства України про охорону здоров'я [2], яка зокрема проголошує, що держава сприяє утвердженню здорового способу життя населення шляхом поширення наукових знань з питань охорони здоров'я, а також ст. 4 Закону України „Про запобігання захворюванню на синдром набутого імунodefіциту (СНІД) та соціальний захист населення” [3], де серед іншого передбачено, що держава гарантує регулярне та повне інформування населення, про причини зараження (а основним джерелом зараження на сучасному

етапі є передача ВІЛ статевим шляхом, тому основною причиною є надужиття в сексуальній сфері, а оскільки поширення інформації про так звану захисну дію контрацептивів носить псевдонауковий характер, то це лише провокує населення на ці надужиття і вже в найбільшій мірі юнацтво); також це є порушенням ч.1 ст. 130 Кримінального кодексу України” [6]: „Свідоме поставлення іншої особи в небезпеку зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби, що є небезпечною для життя людини”, та ст. 131 „Неналежне виконання професійних обов’язків, що спричинило зараження особи вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби”, оскільки свідомо приховується інформація про суть речей.

За даними Національного центру медичної статистики США освітні програми, ціллю яких є виховання у моральній чистоті, що передбачає зокрема формування світоглядних переконань, які уможливають збереження дошлюбної чистоти і в майбутньому подружньої вірності дають досить обнадійливі результати, так за сім років після їх впровадження в цій державі кількість підлітків, що ведуть сексуальне життя зменшилося на 9% [21,22].

В сусідній Польщі на уроках статевого виховання юнацтво ознайомлюють з внутрітробним розвитком дитини, щоб молоді люди усвідомили, що надуживаючи даром статевості вони стає відповідальною за можливість початку нового життя і що аборт це вбивство ненародженої дитини. В нашій державі брутально маніпулюють свідомістю людей вже зі шкільної парти називаючи абортативні засоби контрацепцією, дітовбивство – більш сприятливим для вуха: штучним перериванням вагітності, презерватив профілактикою СНІДу... а статеве співжиття в 13-14 років нормою поведінки і задоволенням природної потреби...

Закон України „Про освіту” [4], зокрема ст. 20 наголошує: „Розробка навчальних програм, що застосовуються в навчальних закладах, повинна базуватися на найкращих здобутках людства у сфері культури, засадах моралі та добра, національних духовних традиціях.” Так мимоволі виникає питання: на які національні духовні цінності направлені уроки сексуального виховання і хто з наших великих українських педагогів став великим завдяки сексуальному просвітництву? Чому виховний ідеал Г. Ващенка, С. Русової, В. Сухомлинського для тих, хто покликаний забезпечувати умови гармонійного розвитку особистості молодого покоління трактується авторами посібників і підручників затверджених Міністерством Освіти та науки України як традиційний моральний мотлох, оскільки духовно-християнські цінності практично всілякими способами хочуть викоринити з національної школи.

Таким чином даний аналіз підтвердив тезу про те, що статеве виховання в сучасній школі це пропаганда аморальності, котра є найпотужнішим фактором підриву здоров’я нації, що становить загрозу національній безпеці держави. Від державних службовців покликаних приймати управлінські рішення в галузі освіти вимагається рішучість, яка б привела до змін існуючих стратегій. Щоб пришвидшити цей процес зі сторони громадськості, і вже насамперед педагогів та батьків, вимагається апеляція до всіх гілок влади покликаних реалізувати державну політику в галузі освіти, що до існуючих шкільних програм з метою вилучення їх із навчального процесу, як таких, що суперечать конституційним правам громадян і є прямим порушенням чинного законодавства, зокрема в сфері охорони здоров’я та освіти.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Закон України „Про захист суспільної моралі” від 20 листопада 2003 р. № 1296-IV
2. Закон України Основи законодавства України про охорону здоров’я <http://www.rada.kiev.ua>.
3. Закон України „Про запобігання захворюванню на синдром набутого імунодефіциту (СНІД) та соціальний захист населення” http://209.85.135.104/search?qcache:BQZ_zmiTLqgJ:www.bridge-rc.org/zakon/253.
4. Закон України „Про освіту” [//http://www.osvita.org.ua/pravo/law_00/part_1.html](http://www.osvita.org.ua/pravo/law_00/part_1.html)
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 3 листопада 1993 року № 896
6. Державна національна програма „Освіта” („Україна XXI століття”) [//http://uaopravo.net/data/base/59/ukr59003.htm](http://uaopravo.net/data/base/59/ukr59003.htm)
7. Кримінальний кодекс України [//http://www.crime.org.ua/osobliva/2/](http://www.crime.org.ua/osobliva/2/)
8. Наказ Міністерства освіти і науки України № 357 від 07.05.2007 Про внесення змін до наказу Міністерства освіти і науки України від 23.02.2004 № 132 „Про затвердження типових навчальних планів загальноосвітніх навчальних планів загальноосвітніх навчальних закладів 12-річної школи” [//http://www.osvita.org.ua](http://www.osvita.org.ua)
9. Ващенко Г. Виховний ідеал. – Львів: Камула, 2006. – 270 с.

10. Кам'янець-Подільський 11.01.2007. Науково-практична конференція: "Церква, сім'я і школа у розв'язанні проблем виховання підростаючого покоління" //http://pravoslavye.org.ua/index.php?action=fullinfo&r-type=news&id=14046
11. Г. Апанасенко Третій шлях? //http://www.dt.ua/3000/3050/46973/
12. Дітріх фон Гільдебранд. Статеве виховання. "Серія Особа – Гідність – Спільнота" №4, ЛБА. Львів, 2000. – 42с.
13. Усі разом. Благодійний неурядовий фонд //http://together.org.ua/about_organization.html
14. Наслідки вільного кохання //http://www.fmdo.org.ua/index_consicvenses.htm
15. Т.Коврыгина. Взгляд на проблему //http://www.familytimes.com.ua/ua/article/society/education1?article=69
16. Назар Н. О.Синтезована модель демографізації соціально-економічної політики України //Ефективність держ. управління. Вип. 12.– Львів: ЛРІДУ НАДУ, 2007. – С.342-351.
17. Бойченко Т. Е., Коваль Н. С. Основи здоров'я. Підручник для 6 класу загальноосвітніх навчальних закладів – Київ: Генеза, 2006.
18. Пономаренко Основи здоров'я. Підручник для 7 класу загальноосвітніх навчальних закладів – Київ "Алатон", 2007 рекомендований Міністерством освіти і науки України Лист № 1/ 11-2152 від 28. 04. 2007.
19. Пістун І., Хобзей М., Березовецький А. Основи безпеки життєдіяльності. Навчальний посібник для 7-8 класів. – Львів: В-во „СПОЛОМ”, 2001. – С.97-124. Т. В. Воронцова, В. С.
20. Г. Степанюк Аборт: дозволити чи заборонити? http://gazeta.lvivpost.com/articles/2005/10/20/9949/
21. Городенчук З. ...Факти з історії одного сумнівного експерименту // Вісник Ін-ту Родини і Подружнього Життя. ЛБА № 3 – Львів: В-тво УКУ. – 2002. – С. 61-83.
22. Водовозов А. Секс: чому учат в школі //http://www.materinstvo.ru/art/1079/
23. США: Підручки все чаще отдают предпочтение целомудрию //http://www.demographia.ru/razdel/index.html?idR=20&idArt=149

Е.Д.ОСИПЕНКО, Ю.В.БУЯНОВ

ЗЕМЛЯ – ЖИВАЯ СУЩНОСТЬ

Статья рассматривает вопросы взаимодействия Космоса и Земли, их влияния на организм человека.

Стаття розглядає питання взаємодії Космосу та Землі, їх впливу на організм людини.

The article considers questions of interaction of Space and the Earth, their influence on an organism of the person.

Наш мир имеет не только материальную и физическую природу, но и энергетическую, а также информационную и духовную. Исследованиям таких известных ученых как А. Эйнштейн, Н. Бор и современных исследователей в области квантовой и ядерной физики показали, что окружающий мир — это не просто материальные объекты или физические тела, но и сгустки энергии, а также потоки информации. Энергия каждого материального объекта взаимодействует с энергиями других тел, трансформируется, видоизменяется, переходит одна в другую. Такими же энергетическими живыми сущностями, только более высокоорганизованными, являются Звезды, Солнце, планеты Солнечной системы, в том числе и наша Земля, И только наш технократический век и религиозные догмы пробовали отрицать эту насыщенность Природы живой энергией.

О том, что Земля — живая сущность, писал еще 6 тысяч лет тому назад великий Гермес Трисмегист в дошедшей до нас «Изумрудной скрижали». Гипотеза о существовании ноосферы как энерго - информационной оболочки (ауры) Земли было выдвинута нашим соотечественником академиком В.И. Вернадским. Это основывается на представлении биосферы планеты единым организмом, обладающим самостоятельным поведением, способным к саморегуляции и самоорганизации, отторгающим чуждые для него воздействия и поддерживающим полезные, благотворные влияния и связанные с ними процессы и сообщества. В этом отношении сравнение Земли с человеческим организмом, известное с глубокой древности, рассматривается не просто как поэтическая метафора, а как отражение реальных процессов, происходящих на планете. В пользу